

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 24. Epistola Imperatoris pro Decretorum observatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

est, reliqua Episcopo Alexandro com-
mittentes, cujus participatione, & au-
toritate omnia facta. Tum etiam De-
cretum de Paschate referunt, & addunt:
*Igitur gaudium sit omnibus vobis, quod
Pax, & unio in Ecclesia restituta, &
cunctæ hæreses extirpatæ; summo hono-
re, & charitate Alexandrum Collegam
nostrum, Episcopum vestrum recipite,
cujus præsentia omnes lætati sumus, qui
tam provecta ætate tot labores suscepit,
ut vobis pacem procuraret. Ultimo se
precibus eorum commendant.*

Sæculum IV.
A. C. 325.

§. XXIV.

Epistola Imperatoris pro Decretorum Observatione.

Imperator Constantinus simul duas scri-
psit Epistolas, ut Decreta Concilii pu-
blicaret, & absentibus nota faceret. Pri-
ma ad omnes Ecclesias dirigitur, & mul-
tis explicat, quæ paucis damus; Quæ-
stionem fidei fuisse examinatum, & ita
discussam, ut nulla difficultas, nullum
dubium superesse possit. Unanimiter
statutum, Pascha ubique eadem die ce-
lebrandum, ne aliquid Christianis in hac
cæremonia cum Judæis commune esset.
Omnes, ut debitam Concilii statutis obe-
dientiam præstent, exhortatur, adjectis
verbis notatu dignis: *Quæcunque in Sa-*
Hist. Eccles. Tom. III. O cris

*Ap. Euf. III.
vit. c. 17.
Theod. I.
c. 10.
Socr. I. c. 9.
Ibid. c. 18.
c. 19.
c. 20.*

Sæculum IV. *cris* Episcoporum Conciliis decernuntur, *tanquam divina voluntate profecta, accipienda.* Hujus Epistolæ exempla ad omnes Provincias missa. Epistola altera particulariter ad Alexandrinam Ecclesiam data est, ubi postquam de unione in fide differuit, ait: *Ut hanc unionem procurarem, ex voluntate Dei plerosque Episcoporum Nicæam convocavi, quibus cum ego ipse, sicut unus ex vobis, investigandæ veritati incubui; quippe eadem vobiscum Domino servire unica sunt meæ delicia. Omnia igitur accurate pensata, quæ divisioni occasionem præbere posse videbantur, & vero, parcat nobis Deus! quam horribiles blasphemias proferre ausi sunt in Salvatorem nostrum, spem, & vitam nostram. Opinionem propugnantes divinis Scripturis, & sanctæ nostræ fidei contrariam! plusquam trecenti Episcopi piissimi, sapientissimi in eadem fide conveniunt, quæ Lege divina præcipitur.* Socr. I. c. 9. p. 15.

Socr. I. c. 9. p. 27. *ulus Arius Doctrinam hanc impiam primo inter vos, & deinde alibi opera Dæmonis disseminasse convictus est. Ergo fidem, quam nos Deus omnipotens docuit, recipiamus, redeamus ad fratres nostros, a quibus nos impudens Diaboli minister avulserat; nam quod a trecentis Episcopis statutum, ipsius unigeniti Filii Dei voluntas est, & imperium;* Spiritus

Spirit
quibus
quæ
Nemo
omnes
viam
ta Cor
quam
revoc
sa, qu
tibus
tem
natæ.
A
dedit
modu
Magn
Cum
rum
Porp
ligio
prob
volo
pbyr
note
sunt
niam
bujus
tum
absc
deri
preb

Spiritus Sanctus magnorum virorum, Sæculum IV.
 quibus veritatem inspiravit, ministerio, A. C. 325.
 quæ nobis credenda essent, declaravit.

Nemo ergo dubitet! nemo differat! sed
 omnes bona fide, & corde perfecto in
 viam veritatis revertimini! Ita Decreta
 Concilii Fidelibus proponebantur, tan-
 quam divina Oracula, quæ in dubium
 revocare nefas; non est dubitandi cau-
 sa, quin hæ Epistolæ Imperatoris dictan-
 tibus Episcopis fuerint scriptæ, aut sal-
 tem juxta eorum instructiones concin-
 natæ.

Aliam Epistolam, seu potius Edictum,
 dedit, quo Arium, & scripta ejus in hunc
 modum damnat: *Constantinus, Victor,*
Magnus, Augustus Episcopis, populisque.
Cum Arius impios imitatus sit, impio-
rum infamia, & ignominia oppleatur.
Porphyrus, quod scripta impia in Re-
ligionem ediderit, factus est posteritatis
probrum, & scripta ejus suppressa; ita
volo, Arium, & Sectatores ejus Por-
phyrianos appellari, ut eorum infamia
notentur, quorum impietatem imitati
sunt. Si quæ scripta ab Ario inve-
niantur, flammis tradantur, ne ullum
hujus probri supersit monumentum. No-
tum facio omnibus, si quis scripta Ario
abscondisse convincatur, eaque non tradi-
derit, aut combusserit, quamprimum de-
prebensus fuerit, proterviam capite luitu-
rum.

Imperatoris
 Epistola.

Sæculum IV. *rum.* Hic videmus Imperatoris aucto-
 ritatem adhiberi, quo facilius Concilium
 A. C. 325. Decreta executioni mandentur. Ideo
 Athan. IV. Porphyrionorum nomen Arianis impo-
 in Ar. p. 468. 469. suisse creditur, quod & ipsi Idololatriam
 reducere niterentur; nam, cum Filius
 quem Deum genitum vocabant, ipsis es-
 set creatura, præter Creatorem utique
 creaturam adorabant, hoc solo ab Idololatriis aliis distincti, quod non pluribus
 sed uni tantum creaturæ cultum, soli
 Deo debitum, exhiberent. His Constantinus Arium, & duos Episcopos, ei
 contumaciter adhærentes, Secundum, &
 Theonam in exilium expulit.

Socr. I. c. 9. Sed adhuc alia jussu Constantini in
 p. 31. & ibi Arium, & Sectatores ejus publicata est
 Valef. Epistola, atque in omnibus civitatibus
 Gelaf. Cyzi. prælecta, quæ hodie extat. Longi-
 L. III. c. I. gissima est, stilo Oratoris, seu verius De-
 clamatoris, quem iracundiæ æstus abstru-
 lit; eratque hic modus illis jam tempo-
 ribus, cum artium liberalium occasus im-
 mineret, non infrequens. Auctor con-
 tra Arium disputat, conviciis onerat, iri-
 ridet, speciem viri, vestitumque, ad se-
 veritatem, & modestiam, compositum,
 facere ridiculum satagit. Quoddam
 Sybillæ Erythrææ vaticinium, de ipso di-
 ctum, jocatur. Id maxime notari me-
 retur, quod in hoc Edicto Arii Sectato-
 ribus in pœnam imponatur, ut præter
 censum,

cenſum, ab omnibus viritim dari ſoli-
 tum, etiam decuplum pendere tenean-
 tur. Exemplum, quod hujus Ediſti ha-
 bemus, duobus officialibus Syncletio, &
 Gaudentio ferentibus, in Ægyptum per-
 venit, Paterio tunc temporis Præfecto,
 atque in Palatio omnibus prælectum.

Sæculum IV.
 A. C. 325.

§. XXV.

Concluſio Concilii.

Concilii finis in illud tempus incidit, *Euf. III. vit. c. 15. Sozom. I. c. ult. Sup. l. IX. §. 23. Pagi. a. 235.*
 quo initium anni vigefimi Imperii
 Constantini agebatur, id eſt, in vige-
 ſimam quintam Auguſti anno 325. Ipſe
 quidem anniverſarius erat vigefima quin-
 ta Julii, hac enim Imperium auſpicatus
 fuerat anno 306; at hæc ſolemnitas, quæ
 magno ſplendore toto Imperio celebra-
 batur, commodius ad concluſionem Con-
 cilii dilata fuiſſe creditur. In illa lætitia
 publica Eusebius Cæſarienſis Panegyri-
 in laudes Imperatoris, ipſo præſente, in
 medio Episcoporum cœtu peroravit;
 Episcopos vero omnes, antequam diſce-
 derent, Conſtantine ad lautiffimum con-
 vivium invitavit. Omnes ergo in Cæ-
 ſaris Palatium convenere; eratque tam
 novum, quam jucundum ſpectaculum,
 Christianorum Episcopos per milites Præ-
 torianos, nudis enſibus aditum cuſtodien-

ibid. c. 15. Theod. I. c. II.